



Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

bant: & quia debellari commodè non possent à Romanis, ad paludes intransibiles, quibus se tutabantur, promisit, sigens Sicambriana dicta, Saxones debellaret, quodd tributo decennali laxarentur.

CAPVT XVII.

Hec sunt Gallici scriptoris verba: in quibus attende prudens lector: Alanos Asaticos esse populos in vasta Scythia, quos in Romanis prouincys aliquandò legimus diuersatos: sed quād transierint, incomptum habemus: nisi quia legimus eos cū Vandalis venisse primū in Gallias & Hispanias, indē Gothis adhæsisse in Bætica. Quem autem fluuum dicit Lanum, non agnoscimus: nullus enim est in Saxonum regione hoc nomine riūus: Si tamen diceret Salanos, hoc est, habitantes ad Salam, possemus Saxones agnoscere: Sed tamen hoc compertum est, Saxones à Francis debellandos, iussu Valentiniani designari: Nam & Orosius expreſſe de eodem Imperatore ait: Valentinianus Saxonum gentem in Oceani litoribus & paludibus inuīs sitam, virtute atque agibilitate terribilem, periculosam Romanis finibus, eruptionem magna mole meditātem, in ipsis Francorum finibus oppresſit. Hic videant fabulatores, vndē sit nata erroris occasio. Saxones erant, non Alani, nisi Salanos dixeris, in paludibus Oceani occidentalis, non Mæotidis orientalibus. Annumerat autem Chaucorum, hoc est, Phrisonum, gentem Saxonibus, quodd multa illis bello societas esset: illi enim palustribus locis habitant: Nam Saxones campis habitāt apertis. Subnectit: Quos in Francorum finibus (quaenam Franconia dicitur, olim Sicambria) adiutus gentis illius armis, Imperator repreſſit. Nā quodd decennalem fabula commemorat à tributis immunitatem, & exacto decennio rebellionem ad Imperium,

vanum arbitror: Nam Valentinianus solis annis vnde-
cim fuit in Imperio: nec Sicambris, hoc est, Francis suis,
vlla arma ostendit. Hoc quadam digresione de Franci
non inutili, sint satis: quando Saxonum Francorumq;
societas in maritimis spolijs nos euocauit: diutiis tamen
quam vellem, me fabella detinuit: mallem enim res ge-
stas tibilector obtendere, quam cum laruis pugnare. Sed
quid faciemus superbiae Gallorum? qui fabellas tales ad-
orant in gremio: nec tamen infructuosum erit errores
dimouere, in quibus commemorādis magno flatu se Gal-
lici scriptores sonoros & esse putant, & gloriantur. Sa-
xonum autem primordia scribentes, anteā retudimus:
& iam se coniuctos agnoscant: quando tot sunt testes
grauiissimi, diū sedisse hanc gentem in sua prouincia, pri-
usquam Theodericus Francorum rex, cuius temporibus
Saxones ferunt aduentasse, nascetur. Fabulam autem
vnde cōpegere de mercata à Thuringis terra, & dis-
seminato puluere, posteā attingemus. Hoc autem nunc in-
telligant, longè vetustiorem esse gentem, quam sint illi
arbitrati: Credant Saxoni, Ptolemao, Eutropio, Hie-
ronymo, Orofio, qui vna voce testantur, Saxones in sua
prouincia diū ante Theodericum consedisse.

CAP VT XVIII.

Quid domi potuerit ea tempestate gens Saxo-
num, ex his rebus coniijciamus, quas foris gesse-
rit. Nam circa annum Christi quadringentesimum qua-
dragesimum nonum cū Britones, gens insulam Oceani
præclaram incolens, quæ nunc Anglia dicitur, à Piclis &
Scotis premerentur: nec à Romanis, iam magno bello im-
plicitis, vltra auxilium impetrarent, aliquandiū suis se
viribus sunt tutati: sed cū impares hostibus & videren-
tur & essent, ab proximis Germaniae littoribus Saxones

ad